

Branken^{ek}, gd, 14te Spannarp,
Spannarps sn, Himle hd, Hall. l.

bränken Sa.

bränken (o > a) Sand.

bränken ligger med uppi
en sluttning St.

brank m. 'Rarp sluttning, stup, kvar-
stående sluttning i toornorste' 1949